

דיעות הטומאה פרק שני שבועות יז.

עין משפט נר מצוה

לד א מיי פ"ה מהל' שגגות הלכה ד: לה ב מיי פ"ג מהל' ביאת מקדש ה' כה ופ"ה מהל' שגגות מהל' ע"ש: לו ג מיי פ"ו מהל' מירות הלכה ה ע ופ"ה מהל' ע"ש: לד ד ה ו מיי פ"ג מהל' ביאת מקדש הלכה ד: סגמ לאון ע"ש: לה ז מיי פ"ד מהל' א סגמ לאון ע"ש:

תל"ה עצמו באויר עזרה מהו. אית ספרים דגרסי אויר עזרה כעזרה דמי או לא וקשה דכפרק [כל הפסולין] (ובתוס' דף לב.) אמר טומא שהכניס ידו לפנים חייב דביאה במקלט שמה ביאה ובכפרק כל הפסולין (סס דף לב:) גמי אמר ואי אמרת ביאה במקלט שמה ביאה היכי מעייל ידיה צבהגות משמע דלויזר גמי נתקדש ועוד לא לכו כעזרה דמי א"כ כשמולין דם ואיצרס למזבח יפסל ציוצא"ה ונראה כגירסת הספרים דגרסי כי גמירי שהייה היכא דבר השתחוואה הוא: **צ"ר** שהייה במלקות. צטימא עצמו בשוגג איירי אצל אס היה סרך צטימא והתרו צו שלא יטמא עצמו בלא שהייה גמי מילקא לקי כדמוכח צפרק מי שאמר הריני נויר (מיר יו. וסס) דקאמר התם צעי רצא נויר והוא צבית הקצרות מי צעי שהייה או לא וקאמר ה"ד אילימא (ה) דקאמר לא תמור מי צעי שהייה כו' ואין למתוה דהתם צעי רצא אי גמירי שהייה אצרא אצל פנים למלקות פשיטא ליה דגמירי שהייה דהתם צעי אמ"ל דצפניו גמירי שהייה למלקות צחון מהו ור"ת גרס התם רב אשי דרב אשי צעי לה (ס) הכא צטימא: **אין** צריך. שהייה למלקות הלא משמע דלקי אשהייה דלא קמייצעיא ליה אלא אי צריך שהייה כשיעור השתחוואה או לא וקשה צפרק צמרא דמכות (דף נא. וסס:) תנן גבי היה לובש כלאים ואמרו לו אל תלבש אל תלבש והוא פושט ולובש חייב על כל אחת ואחת ואמר רב ציצי בגמרא לא פושט ולובש ממש אלא מנינס ומוליא ידו צבית אונקלי שלו רב אשי אמר אפי' לא שהא אלא כדי לפשוט וללבוש מכלל דרב ציצי לא מחייב צביתיה

או דלמא צפניו גמירי שהייה: צטומאה שאירעה לו צחון העזרה: **פנה עצמו באויר.** כדי שהייה: **טימא עצמו צמורה.** ואס תמני לומר צריך שהייה למלקות צטומאה אונס ושהיית מויר טומאה מויר מי בעינא שהייה או לא: **נויר צקבר.** מיר שנטמא באונס צחון בית הקצרות דומיא דטמא צעורה שלא נתחייב א (צפנים) צכניסתו כגון שנגכס צבית הקצרות צשידה תיבה ומגדל וצא צחיצו ופרע עליו את מעויבת גג האהל וטמא צלויזר בית הקצרות והתרו צו לא ולא ילא ומינה לא שהה כדי השתחוואה: **צריך שהייה למלקות או לא.** קרבן לא שייך הכא כלל שאין כרת צמיר שנטמא וקרצן מויר טמא לאו אעון טומאה אמי אלא למיחל עליה מירות טהרה כשאכר מחוסרי כפרה וצבעין זה מפורש שהייה זו צמס' מויר [ו:] **צפנים גמירי שהייה.** צטומאה עזרה דשייכא צה השתחווייה: **אפי' כל היום כולו.** שהה צהליכמו שהייה הולך ויוצא צנחת פטור: מהו **שיצטרפו.** היה יוצא צקצרה ושהה מעט וחור והלך דרך יליאתו ושהה מעט מהו שיצטרפו לכשיעור: **פשוט ליה מדידיה.** דלא מצטרפי דהא איהו הוא דאמר אפי' כל היום כולו: **הסס צדלא שהה.** בלא הילוך כלל: **צמא מנייה אצני מרבה.** צר נחמני שהייה רבו. וכל היכא דליכא צמא מנייה רבה הוא ולא רצא: **צא לו צארוכה כשיעור קצרה.** שאלא צדך הארוכה אצל רך צמרוצה עד שלא שהה ציציאתו אלא כשיעור דרך קצרה צהילוך צינוני מהו: **שיעור.** ארוכה גמירי לחיוב וליכא: **או דלמא דוקא גמירי צארוכה חייב.** לא שנה רך לא שנה לא רך: **לא ינסה ארוכה לידחות אכלו.** להמיר אפילו צמרוצה: דקיימא

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה צריך וכו' אילמא דקאמרי ליה לא: (ב) בא"ד לה הכי צטימא: (ג) ד"ה מיר וכו' טומאה דכל זמן:

גליון הש"ס

גמ' היכי משבחת לה. עיין סנהדרין דף פג ע"א מוס' ד"ה ואלא:

מוסף רש"י

בעי שהייה למלקות. דלא נלקח עד לנשיה ציה כדי שיעור השתחוואה (מויר יז.)

רבינו חננאל

אדם טמא שתלה עצמו באויר עזרה אם חייב משום טמא מקדש או דלמא כיון דלא נגע לאו. ועלמה בתיקו: (ה) וכן בעיא דרבא דבעא להתייב קרבן ודאי גמירי לה דצריך שהייה אבל מויר למלקות צריך להתייב קרבן ודאי גמירי לה דצריך שהייה אלא מויר בקבר צריך שהייה או לא. אלו הבעיות כולן עלו בתיקו. וקיימא לן כל תיקו דאיסורא לחומרא. וכיוצא בנזיר כהן בזמן הזה הנכנס לבית הקברות: ירושלמי עד כמה היא השתחוואה פשוט ר' יהושע בן לוי אמרו כדי שאילת שלום בין אדם לחבירו. משום ר' יוחנן אמרו כדי שאילת שלום הלימד לרב שלום עליך רבי ומורי. נטמא בעזרה וצריך לצאת ויש שם שני דרכים אחת ארוכה כ' אמה ואחת קצרה עשר אמות. יצא בארוכה חייב שהיה לו לצאת בקצרה. אבל אם יצא בקצרה פטור. אמר רבא ואפי' עקב בצד גודל פטור. והוא דלא שהה כלום אלא מהלך עד שיצא לחוץ. בעא מנייה אביי מרב' בא ארוכה דרך קצרה מהו. כגון שרץ בארוכה ויצא כשיעור יציאתו בקצרה מהו. א"ל חייב לא נתנה ארוכה לרחות אצלו. כלומר כולי עלמא חייב בה וזה פטור. ואתקף לה ר' יורא אי הכי דלא צריכי שיעור אלא לעולם בארוכה חייב בקצרה פטור. הא דתניא טמא ששימש במיתה היכי משבחת לה. אי שהה ושימש בר כרת הוא אי לא שהה היכי שימש.

או דלמא צפניו גמירי שהייה לא שנה לקרבן ולא שנה למלקות תיקו בעי רבא תל"ה עצמו באויר עזרה מהו כי גמירי שהייה שהייה דבת השתחוואה דלאו בת השתחוואה לא גמירי או דלמא בפנים שהייה גמירי ל"ש דבת השתחוואה ול"ש דלאו בת השתחוואה תיקו בעי רב אשי טימא עצמו במזיד מהו באונס גמירי שהייה במזיד לא גמירי שהייה או דלמא בפנים גמירי שהייה ל"ש באונס ול"ש במזיד תיקו (ה) בעי רב אשי נויר בקבר בעי שהייה למלקות או אינו צריך בפנים גמירי שהייה בחוץ לא גמירי שהייה או דלמא באונס גמירי שהייה לא שנה בפנים ול"ש בחוץ תיקו: בא לו בארוכה חייב בקצרה פטור וכו': אמר רבא קצרה שאמרו ר' אפי' עקב בצד גודל ואפי' כל היום כולו הבעי רבא שהיות מהו שיצטרפו ותיפשוט ליה מדידיה התם בלא שהה בעא מנייה אביי מרבה בא לו בארוכה שיעור קצרה מהו שיעור גמירי וכי בא לו בארוכה שיעור קצרה פטור או דלמא דוקא גמירי בארוכה חייב בקצרה פטור א"ל ולא נתנה ארוכה להדחות אצלו מתקף לה ר' יורא אלא דקיימא לן **טימא ששימש במיתוה ה"כי משבחת לה אי דלא שהה היכי עביד עבודה אי דשהה בר כרת הוא אי אמרת בשלמא שיעורא גמירי משבחת לה דאניס בפשרה בקצרה ועבד עבודה אלא**

ו"ל דרב ציצי לא פליג אדרב אשי אלא דלמא נחת לאשמועינן חידוש של שהייה אלא לאשמועינן דבהכנסת בית אונקלי חייב אף על פי שאינו לובש כל המלבוש א"כ לרב ציצי לא לקי אשהייה משום דהו לאו שאין צו מעשה והכא איירי למ"ד לאו שאין צו מעשה לוקין עליו א"כ איירי לענין איסור מלקות ולא לענין חיוב ורב אשי דפליג עליה התם וחשב שהייה כמעשה כיון דתחילת הלבישה ע"י מעשה והכא אפי' אי לא צעינן שהייה כדי השתחוואה מ"מ צעינן כדי יציאה וכניסה אצל צפחות מוכן לא כי היכי דצעינן גבי כלאים כדי פשיעה ולבישה ונראה דלפי' אמ"ל דגמירי שהייה כדי השתחוואה למלקות צמקדש וצמיר היינו משום דדמו לשהייה דקרצן דגבי מקדש אצל לגבי כלאים פשיטא דלא גמירי דלא שייך התם השתחוואה כלל: **מ"מ** עצמו במזיד מאי. צריך לומר דצטמא שטימא עצמו לא ידע שהיה צמקדש דאי ידע וטימא עצמו צמיר אפי' שכת אמ"כ לא מחייב קרבן דהא לא שצ מדיעיתו הוה ולי למלקות צעי צריך לומר דלא התרו צו אלא לחחר שטימא עצמו דאס התרו צו קודם לא צעי שהייה כדפי' לעיל: **צ"ר** בקבר צריך שהייה במלקות או לא. וא"ת והאמר צפ' ג' מינין (מיר דף מב. וסס) גבי מיר שהיה מת מונח על כתפיו והושיטו לו מת אחר ונגע צו יכול יהא חייב ת"ל ולא יחלל צמי שאינו מחולל ילא זה שמחולל ועומד ופריך מדתנן היה מטמא ואמרו לו אל תטמא אל תטמא חייב על כל אחת ואחת ומשני כאן צחיצורין כאן שלא צחיצורין משמע כל זמן שלא פירש מן המת אינו חייב צמה שהושיטו לו מת אחר משום דלין מוסקיף טומאה על טומאה (ו) וכל זמן שמונח טומאה על טומאה לאו צמירי שיעור גמירי לחיוב כגון שיעור שהייה ציציאת קצרה או שיעור יציאת ארוכה צהיילוך צינוני מהו: **שיעור.** ארוכה גמירי לחיוב וליכא: **או דלמא דוקא גמירי צארוכה חייב.** לא שנה רך לא שנה לא רך: **לא ינסה ארוכה לידחות אכלו.** להמיר אפילו צמרוצה: דקיימא

(א) גירסת רבנו עובד דתלמא קודם צעיא צריך שהייה למלקות וכו"ה צממא לאשמוט וכ"כ מהתוס'.

(א) גירסת רבנו עובד דתלמא קודם צעיא צריך שהייה למלקות וכו"ה צממא לאשמוט וכ"כ מהתוס'.

ידע שהיה צמקדש דאי ידע וטימא עצמו צמיר אפי' שכת אמ"כ לא מחייב קרבן דהא לא שצ מדיעיתו הוה ולי למלקות צעי צריך לומר דלא התרו צו אלא לחחר שטימא עצמו דאס התרו צו קודם לא צעי שהייה כדפי' לעיל: **צ"ר** בקבר צריך שהייה במלקות או לא. וא"ת והאמר צפ' ג' מינין (מיר דף מב. וסס) גבי מיר שהיה מת מונח על כתפיו והושיטו לו מת אחר ונגע צו יכול יהא חייב ת"ל ולא יחלל צמי שאינו מחולל ילא זה שמחולל ועומד ופריך מדתנן היה מטמא ואמרו לו אל תטמא אל תטמא חייב על כל אחת ואחת ומשני כאן צחיצורין כאן שלא צחיצורין משמע כל זמן שלא פירש מן המת אינו חייב צמה שהושיטו לו מת אחר משום דלין מוסקיף טומאה על טומאה (ו) וכל זמן שמונח טומאה על טומאה לאו צמירי שיעור גמירי לחיוב כגון שיעור שהייה ציציאת קצרה או שיעור יציאת ארוכה צהיילוך צינוני מהו: **שיעור.** ארוכה גמירי לחיוב וליכא: **או דלמא דוקא גמירי צארוכה חייב.** לא שנה רך לא שנה לא רך: **לא ינסה ארוכה לידחות אכלו.** להמיר אפילו צמרוצה: דקיימא